

7 tal dia farà un any

Un dia de Febrer

1 Personalment, el mes de febrer, m'ha inspirat sempre serioses reserves. És d'una constitució massissa i compacta, impersonal, sense cap festa divertida, climàticament insegur i variable.

Aquest any, però, el febrer ha estat de naturalesa magnànima i s'ha expansionat amb una primavera adelantada. La gent, amb molt bon criteri, ha optat per treure's la bufanda i exhibir, amb desimboltura, clatells i nous de coll. Les positures han esdevingut frívoles i divertides. La famosa crisi, no ha arribat a petar. Ningú ha racionat el combustible. El fred, amablement, s'ha mantingut al marge. El país té l'aire satisfet del que ha trobat una ganga.

2 Tenim un cel considerable. És un cel important, amb possibilitats pictòriques i rampells climàtics. Es tracta d'un cel agosarat que proporciona sovint, postes de sol exorbitants, capvespres delicats, matins esplèndids amb color d'or, servits per un sol rodó i tibet, totalitari. I, malgrat el costum, avui m'ha semblat més gran que mai. S'estenia llis com un pensament, esbalandrat, inacabable. Flotava, blau, sobre totes les coses, sobre totes les cases, per damunt el cap botorut de la gent, arran de la cresta ensopida dels arbres. Era, en una paraula, un cel d'obertura espectacular. Realment, avui, tot està polititzat.

3 He esmorzat d'una forma sumària: cafè amb llet i formes esquifides de pa i formatge. Abans, molta gent, esmorzàvem «de forquilla». El cafè amb llet era vagament exòtic, amb ressonàncies franceses de «café au lait», que a nosaltres ens semblava aflamencat per allò del «o-lé». Ara, les pellicules americanes,

el costum i aquest anhel europeista d'última hora, imposen el cafè amb llet com una situació alimentària habitual i correcta. La forquilla, en canvi, es guarda per a situacions més notables. Altrament, el cafè amb llet, breu, passador, proporciona esmorzars accelerats i enèrgics. En el fons és un col·laborador de la multiocupació i, en definitiva, de l'exploració capitalista.

4 He anat a Barcelona. Els viatges a Barcelona, en aquests indrets solen tenir un cert aire atrafegat i circumspecte. La gent viatja a Barcelona amb un deix resignat i absent. Barcelona és una ciutat de metges, de conflictes comercials, d'obligacions hipotecàries. Imagino que la gent que es trasllada a Barcelona a veure la «querida» deu tenir un aire molt més divertit. Nosaltres, la gent d'estructura monogàmica, ens submergim en la densitat circulatoria un xic acoquinats, amb un peu a l'accelerador i un sobressalt arrapat a la pell de l'esquena. I és que, la ciutat, és un niu de municipals emboscats, que surten de trascantó amb gestos imperatius i xiulets dramàtics. A vegades, donen la impressió que no saben a quina carta quedar-se. Naturalment, sempre acaben plantant-se a la carta municipal.

5 La gent de Barcelona té tot l'aire de saber on va. Camina amb una passa decidida i llarga, amb vaivé resolut de braços, amb espetegar de peus ensabatats, amb el cap cot i la mirada baixa. Moltes vegades, en observar tanta precipitació, he arribat a pensar que a Barcelona la gent necessita, imperiosament, trobar un lloc adient per anar de cos. Paraula.

CARRETERA 9/n - TEL. 54

STA. EULALIA DE RONSANA

COMERCIANTE EN TODA CLASE DE
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION
REBAJES CON RETRO-EXCAVADORA

Ladrillos Peirotén

Calle Virgen de los Remedios, 2

Teléfonos 82 y 278

SANTA EULALIA DE RONSANA

6 D
capel
xat,
trist.
aire
lona,
mèric
presè
llans
móv
cotxe

7 H
costu
pessè
embo
les l
de «
tic h
«per
que,
deriv
sota
dent

8 E
«arte
àmp
mot,
na, t
cions
«bon
era,
L'art
una
de g
això
s'ha
Les
Ací,
de p

9 A
la m
patr
imp
aqui

G
E
GR
BA